

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7239

гр. София, 19.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХІІІ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 19.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

като разгледа дело номер **3625** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК по молба от 10.06.2022г. от процесуалния представител на Б. И. Д. с искане за допълване на решение № 3562 от 27.05.2022г. по касационно адм. д. № 3625/2021г. на АССГ, ХХІІІ кас. с-в като ответникът бъде осъден да заплати претендираните в касационната жалба и в съдебно заседание на 11.02.2022г. разноски. Производството е и по реда на чл. 176 от АПК по молба от 13.06.2022г. за присъждане на законната лихва върху присъдените на Б. И. Д. обезщетения от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът по искането – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, редовно уведомен на 08.07.2022г., в предоставения срок изразява становище по молбата за допълване на решението в частта за разноските, като счита същата за неоснователна. По молбата за допълване с присъждане на лихва не изразява становище.

Производството по делото е било образувано по касационна жалба на Б. И. Д., чрез адв. Ю., срещу Решение № 1135 от 23.02.2021 г. по адм. дело № 236/2020 г. по описа на АССГ, 65-ти състав. С решението са отхвърлени като неоснователни исковите на Б. И. Д. срещу ГДИН за причинените му неимуществени вреди от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС и ЕКПЧ: в размер на 7000 лв. за периода от 04.03.2018г. до 24.08.2018г., причинени му от условията в следствения арест на [улица], [населено място]; в размер на 6000 лв. за периода от 24.08.2018г. до 20.09.2018г., причинени му от условията в СБАЛПС, [населено място] и 7000лв. за периода от 05.10.2018г. до подаване на исковата молба – 08.01.2020г., причинени му от условията в Софийски централен затвор.

С решение № 3562 от 27.05.2022г. по касационно адм. д. № 3625/2021г. на АССГ, ХХІІІ кас. с-в решението на 65-ти с-в на АССГ е отменено в частта, с която е

отхвърлен предявеният от Б. И. Д. иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 7000 лева за периода 04.03.2018г. – 24.08.2018г. претърпени по време на престоя му в следствения арест в [населено място], [улица] и в тази част ГДИН е осъдена да заплати на ищеца сумата в размер на 750 лева; в частта, с която е отхвърлен предявеният от Б. И. Д. иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 6000 лева за периода 24.08.2018г. – 20.09.2018г. претърпени по време на престоя му в СБАЛЛС – [населено място] и в тази част ГДИН е осъдена да заплати на ищеца сумата в размер на 200 лева. В останалата част решението е оставено в сила.

При извършената служебна проверка на молбата за допълване на решението в частта за разносните, съдът установи, че същата е допустима и основателна по следните съображения:

Искането е подадено от надлежно упълномощено лице на 10.06.2022г., т.е. в срока по чл. 248, ал.1 от ГПК. Съгласно чл. 286, ал.3 от ЗИНЗС когато искът се уважи изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разносните по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, когато е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В случая касаторът е освободен от заплащане на държавна такса с определение № 5038 от 08.07.2021г. По делото е представляван от адв. Ю., упълномощен от майката на ищеца, като видно от пълномощно на л. 157, същият е оказал безплатна правна помощ по чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата. Частичното уважаване на исковите претенции е основание на адвокат Ю. да се присъди възнаграждение на основание чл. 38, ал.2 от ЗА като се съобразят минималните размери по чл. 8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед заявения в исковата молба материален интерес и пропорцията между уважената и отхвърлената част от иска. Определено по този начин, адвокатското възнаграждение е 56,50лв.

При извършената служебна проверка на молбата за допълване на решението с присъждане на законната лихва върху присъдените на Б. И. Д. обезщетения от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, съдът установи, че същата е допустима и основателна по следните съображения:

Искането е подадено от надлежно упълномощено лице на 13.06.2022г., т.е. в срока по чл. 176, ал.1 от АПК. В исковата молба на л. 37 като цена на иска за периода от 04.03.2018г. до 24.08.2018г. и от 20.09.2018г. до 05.10.2018г. е определена сума от по 7000лв. за всеки период. За периода от 24.08.2018г. до 20.09.2018г. е посочена цена на иска от 6000лв. В петитума е посочено, че се претендира законната лихва върху сумата от 20 000лв. от момента на подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Частичното уважаване на иска от касационната инстанция води до необходимост да се уважи и акцесорната претенция за законната лихва върху присъдената сума от датата на предявяване на така посочената искова молба – 05.02.2020г. до окончателното изплащане на присъдените суми.

С оглед изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА решение № 3562 от 27.05.2022г. по касационно адм. д. № 3625/2021г. на

АССГ, XXIII кас. с-в в диспозитива с думите:

„ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Б. И. Д. законната лихва върху сумата от 950лв. за периода от подаването на исковата молба на 05.02.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на адвокат И. В. Ю. сумата от 56,50 лв. адвокатско възнаграждение по делото“.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: